

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Tercer període

Sèrie P - Número 29

Divendres, 28 de setembre de 2007

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 20, tercera i darrera reunió

Í N D E X

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (continuació) (tram. 255-00002/08) (p. 3)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 20.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts d'una del migdia i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Sr. Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

El president

Es reprèn la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació) (tram. 255-00002/08)

D'acord amb l'article 133.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades, en primer lloc i per un temps màxim de deu minuts, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula per primera vegada com a portaveu del Grup Parlamentari Popular en defensa de les propostes de resolució presentades pel meu grup amb l'interès d'impulsar l'acció de govern en la millora de les condicions de vida dels catalans. I ho farem en tres aspectes: en aspectes d'àmbit polític i institucional i de la defensa de les llibertats individuals de les persones; propostes d'àmbit social i econòmic, i propostes en matèria d'infraestructures.

I voldria començar la meua intervenció amb el final del discurs del president de la Generalitat, quan es va referir que volia fer de Catalunya una societat de ciutadans lliures, respectuosa amb les institucions, amb els símbols i amb el nostre ordenament jurídic. És una part del seu discurs, senyor president, que nosaltres compartim, però que lamentem que estigui molt lluny de la realitat i, sobretot, de la que hem viscut aquest dies. Un país que no respecta les seves institucions no es respecta a si mateix, i per tant calen fets, i no paraules, davant actituds ofensives i de menyspreu al rei, que és la primera institució de l'Estat, per a les quals demanem una condemna unànime d'aquesta cambra.

Tampoc aconseguirem aquest país que vostè vol si condicionem i posem en dubte el compliment de les lleis, l'acatament de les sentències, que, com la que ha de dictar el Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya, no s'han de veure com una amenaça, sinó com el final de molts conflictes de competències i la garantia de la seguretat jurídica i la viabilitat de moltes lleis que en aquests moments pegen d'un fil.

Tampoc tindrem uns ciutadans lliures, senyor president, si qui té la responsabilitat de garantir la seguretat dels ciutadans actua de manera reprovable i mira cap a un altre costat davant els continus episodis d'amenaques públiques adreçades a formacions polítiques que, com la

nostra, volen expressar de forma democràtica i lliure les seves idees i no volen sentir-se amenaçades pel fet de pensar diferentment.

Tampoc tindrem uns ciutadans lliures, senyor president, si no podem parlar la llengua que volem ni retolar els nostres comerços en la llengua que volem i se'ns sanciona per fer-ho.

I tampoc serem lliures si no se'ns permet educar els nostres fills d'acord amb les nostres pròpies conviccions, en l'escola que triem lliurement, o si se'ls adoctrina des de les escoles en matèries, com l'educació per a la ciutadania, que constitueixen una ingerència intolerable en la formació moral dels fills, de la qual només els pares són responsables.

Si no acabem amb tot això, senyor president, Catalunya no tindrà ciutadans lliures, sinó una societat controlada, encotillada, un govern excessivament intervencionista que limita les llibertats dels seus ciutadans, en benefici d'allò que s'anomena «pensament únic».

Vostè també va dedicar bona part del seu discurs a recordar els guanys que en polítiques socials es derivaven de la seva política, de la seva acció de govern, dedicada als sectors socials més desfavorits o amb més dificultats. Dir-li, senyor president, que tampoc això respon a la realitat.

La llei de dependència, la llei de serveis socials que aviat s'aprovarà en aquesta cambra i que tan sols fa referència a la creació i a la generació d'una gran expectativa de drets, facilita l'accés als drets, però ningú pot garantir la prestació del servei en els termes que diu la llei. La falta de recursos econòmics per a uns serveis d'alt cost, la manca d'òrgans de gestió que han fet de les polítiques socials només una expectativa..., per això, per tot això demanem des del Partit Popular la creació d'aquesta agència catalana de la promoció de l'autonomia personal i fer la reserva pressupostària que permeti fer realitat la prestació dels serveis socials reconeguts en aquestes lleis.

Parlant de política social, senyor president, vostè va oblidar fer referència al col·lectiu social més important, el de les famílies. Famílies amb fills a càrrec que han de pagar la hipoteca, la guarderia, els llibres de text, les activitats extraescolars, el cangur..., tampoc són una prioritat per a aquest Govern. I també per a elles el Partit Popular té una proposta, un pla de suport i de protecció que els permeti arribar a finals de mes i millorar-ne les condicions de vida.

I què hem de dir de la sanitat pública? Els esdeveniments viscuts els últims dies a l'Hospital de la Vall d'Hebron posen de manifest unes instal·lacions obsoletes que cal actualitzar. La falta d'inversions, la manca de personal, afegit a la situació que vam viure també durant l'apagada del mes de juliol, un perjudici greu per a la sanitat catalana, l'increment de les llistes d'espera, el desprestigi de la nostra sanitat que havia sigut sempre un referent... I també per això hem presentat un conjunt de propostes en què esperem el seu suport.

Parlarem ara d'infraestructures, un altre dels pilars de les nostres propostes. Després de la situació que hem viscut durant aquest estiu, crec que els catalans mereixi-

en un compromís ferm, senyor president, tant pel que fa a inversions de qualitat en la xarxa de subministrament elèctric com un compromís seriós en matèria d'infraestructures. No hi va dedicar ni dos segons, a explicar-nos com evitaria que una situació com la d'aquest estiu tornés a passar. I no podem tolerar actituds prepotents, com la de l'actual ministra de Foment, que ha sumat a la seva incompetència a la ineficaç gestió de les infraestructures que d'ella depenen i que mereixen una reprovació.

Exigim a aquest Govern que deixi de banda les seves contradiccions internes a l'hora de prendre decisions importants i de futur per a les infraestructures de Catalunya, com la MAT o la construcció de la xarxa viària que Catalunya necessita.

Fa pocs dies, el conseller Castells va tenir la deferència d'explicar-nos en detall els termes de l'acord de finançament que ens havia de portar a Catalunya una pluja de diners per a noves infraestructures. Encara m'estic recuperant de la sorpresa quan el mateix conseller ens diu: «Ara ho farem de projectes.» Algú, senyor conseller, s'ha encarregat de recordar-li aquests dies que fer projectes d'infraestructures no és cosa d'avui per demà, ni d'un any, ni de dos. Exigim que s'executin aquelles obres públiques que han estat pressupostades i no executades a Catalunya i que ens digui exactament quins són els seus projectes de futur.

Ahir a la nit, en un sopar d'empresaris en què també van ser presents alguns diputats d'aquesta cambra, ens explicaven les dificultats que implica per a molts d'ells ser competitius amb la resta d'Europa per la manca de plataformes logístiques, la manca d'infraestructures viàries i ferroviàries per competir al món empresarial. També haurem de decidir quin model aeroportuari volem, si l'hem d'ampliar, fer-ne un de nou, i si és que volem ser competitius els propers anys. Perquè, si no ho fem, correm el risc que tota aquesta pluja de diners se'ns distregui en subvencions a fundacions amigues o altres indrets, com els que aquests dies hem llegit als diaris. També per això demanem més racionalitat i més transparència; sí, senyor Puigcercós: racionalitat i transparència.

Deia que hem de ser competitius. Res millor per ser competitius que la bona formació del capital humà. La crisi que viu el nostre sistema educatiu o la que han viscut les nostres universitats en l'últim any no té precedents. Necessita establir prioritats clares. Prendre decisions en política universitària que han de decidir el nostre futur, complir amb el pla d'inversions, elaborar el catàleg de titulacions i garantir l'estabilitat dels investigadors han de ser qüestions prioritàries per ser també competitius. I no ho serem si no som també capaços de prendre decisions en matèria econòmica.

El Partit Popular ha portat a aquesta cambra reiteradament iniciatives per suprimir impostos, per reduir la pressió fiscal, l'impost de successions i l'impost sobre el patrimoni, i celebrem, senyor president, que sembla que hi hagi ara una sensibilitat favorable, després d'haver votat en contra de totes les nostres iniciatives, i que s'hagin convençut que això significa una falta de competitivitat també per a Catalunya i un desavantatge

respecte d'altres comunitats que sí que ho han fet. Per tant, incorporem novament aquestes propostes..., la supressió d'aquests impostos.

I per últim he deixat la defensa de propostes que van referides al gran repte d'aquest segle, que és i serà la immigració: determinar les polítiques públiques, amb un pla d'immigració, que siguin necessàries per tal de garantir que només aquelles persones que, d'acord amb la legalitat vigent, puguin obtenir una oportunitat de treball que els permeti desenvolupar un projecte de vida en condicions dignes i evitar situacions de pobresa i marginació. Són reptes importants, senyor president. Li demanem que triï les seves prioritats, que deixi de banda interessos partidistes i contradiccions entre els membres del seu Govern i que treballin per l'interès general de Catalunya, i tots li ho agraiem.

Pel que fa referència al posicionament sobre les propostes dels altres grups, dir que no votarem la proposta de resolució que ha presentat el tripartit, perquè constitueix un autèntic programa de govern amb el qual nosaltres no estem d'acord. Votarem favorablement aquelles propostes de Convergència que s'ajusten als nostres interessos en matèria de política social i econòmica, que sí que són models que compartim. I ens abstindrem en el conjunt de propostes que presenta el Grup de Ciutadans, perquè en totes elles nosaltres tenim el nostre propi model. L'hem defensat abans, el defensarem ara i el defensarem en el futur.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre senyor Joan Ferran.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, avui anem a discutir unes resolucions d'un debat de dos dies però que realment, si em permeten, els diré que ve de temps; o sigui, fa deu mesos que, en certa manera, estem contrastant dues formes de veure el país, dues formes de concebre el catalanisme i dues formes de pensar i de veure com s'ha de fer la política, com s'ha de treballar de cara als ciutadans i de cara a la societat. I jo els voldria expressar que hi ha un contrast. Tothom és catalanista, és cert, és veritat, tots els que estem aquí ens reclamem del catalanisme, però el debat d'aquests dies i les resolucions mostren que hi han dues maneres de concebre i de treballar pel país.

Hi ha un catalanisme més desconfiat que s'ha mostrat aquests dies que és més gestual, que és més verbal, que en molts casos ha estat metafísic i que ha consistit a obrir debats, plataformes, taules de discussió, però que realment no ha arribat a la concreció de res específic en aquests debats, ni ha arribat res de concreció en la discussió que hem tingut al llarg d'aquests dies. Fins i tot no s'ha verbalitzat ni en el moment en què es podia verbalitzar, que era el moment en què el cap de l'oposició, el senyor Mas, va pujar en aquesta tribuna i hauria pogut desgranar tot allò que se'ns ha estat anunciant als mitjans de comunicació al llarg d'aquest dies.

I aquest catalanisme, aquesta forma de treballar per Catalunya i de treballar pel país, ha contrastat amb una altra manera de fer, amb un catalanisme pragmàtic, de solucions als problemes –perquè de problemes n'hi han, però també s'hi plantegen solucions–, de propostes, de mesures. I aquesta és la diferència que hem trobat en aquest debat de política general i que anem trobant al llarg del que han estat aquests deu mesos que portem de legislatura.

La intervenció del senyor Mas ahir, si em permeten i amb tot el respecte, la vam trobar pessimista, la vam trobar sense il·lusió, la vam trobar, en alguns moments, un pèl agressiva, i fins i tot la vam trobar que era una intervenció que no reflectia aquesta voluntat que s'havia manifestat moltes vegades de parlar d'un nou catalanisme, sinó que ens va semblar que parlava una miqueta de tot: de peatges, de llum, d'infraestructures, de fatiga democràtica..., tot això en petites píndoles, barrejades amb coses que ens van sorprendre, com són ara al·lusions al senyor Bolaño, reclamacions respecte al president Maragall, controvèrsies entre el senyor Carod i el senyor Puigcercós.

Doncs, la veritat, hem vist el contrast d'aquests dos catalanismes: un catalanisme de solucions, que proposa coses, i un catalanisme que, realment, ha fet foc d'encenalls i que en aquests moments, a hores d'ara, els ciutadans del nostre país no saben ben bé què és el que vol aquesta oposició que tenim.

I això va contrastar amb la intervenció del president de la Generalitat. Va ser una intervenció respectuosa, amb propostes, positiva, amb anunci de mesures, definidora d'un catalanisme útil, plantejant un salt endavant en el país, confiada, esperançada en el desenvolupament de l'Estatut, i proposant un catalanisme social, un catalanisme de les persones.

Però, els deia que aquest contrast no acaba sols aquí, sinó que acaba en les propostes que avui passarem a discutir.

Mirin, si comparem avui l'oferta que ens fa Convergència i Unió en les seves resolucions i la que fan els grups que donen suport al Govern, els he de dir sincerament que no hi ha color. No hi ha color per una qüestió, perquè unes..., perquè vint d'aquestes resolucions, una vintena de resolucions que vostès han presentat, són la suma superposada de petites coses, de petits temes. En canvi, en la resolució que procedeix del Govern –i ho acaba de dir la intervinent del Partit Popular– hi ha un fil conductor, hi ha un relat, hi ha un discurs, hi ha un projecte de país, hi ha un encadenament de circumstàncies i de propostes que donen cos a una política governamental. I, en aquest sentit, el contrast ens sembla que és claríssim.

Vostès fan escarafalls, però jo els hi diré. Jo m'he permès la llibertat d'ordenar les seves propostes: quatre a l'àmbit social, quatre de l'Estatut, set d'infraestructures i després una petita amalgama de temes de TV3, de temes de l'Arxiu de Salamanca, de la universitat, etcètera. Però no hi trobem el fil conductor, que els estava explicant al principi, que té el discurs vertebrat que porta les propostes dels grups que donen suport a la majoria i que

es destillen també de les intervencions que va fer ahir el molt honorable president de la Generalitat.

Però, passaré a explicar-los en què es concreta aquest contrast. A veure, quins són els tres grans eixos explicatius de la gent dels grups que donem suport al Govern.

Un primer eix, importantíssim, de desplegament. De desplegament, de què? De desplegament de l'Estatut, de desplegament profund de l'Estatut, des de l'àmbit de la Generalitat, i així, en el document s'anuncia l'impuls d'una trentena de lleis que van des de la de Presidència fins a les consultes populars, que, dit de passada, vostès saben que l'aprovació d'un projecte de llei de consultes populars s'ha de produir, tenint en compte l'article 122 de l'Estatut, que exclou els referèndums que contempla la Constitució en el seu article 149.32, de la Constitució Espanyola, dit de passada, però que va des de la Sindicatura de Comptes fins a lleis sobre la pesca i l'acció marítima. Tenim un paquet de desplegament realment important, i això es constata, es posa negre sobre blanc, en el paper, en la resolució que els presentem. Dins del desplegament, també, plantegem un desplegament normatiu que correspon a l'Estat i en el qual hi ha una indicació específica de com s'ha d'abordar aquest desplegament, de com s'ha de treballar, de com s'ha de tenir cura que es faci en el sentit que sigui positiu per a Catalunya, que sigui positiu per avançar en l'autogovern. Hi ha un tercer aspecte d'aquest desplegament, que és el de la cooperació amb les institucions de l'Estat, aquell que fa referència a les comissions bilaterals, aquell que fa referència a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics, aquell que fa referència al tema de les infraestructures. I, després, hi ha un últim desplegament dins d'aquest primer gran eix, que és el desplegament dels mecanismes de col·laboració amb la Unió Europea i amb l'acció exterior.

El segon gran eix d'aquest fil conductor de la política governamental i que proposem a la cambra catalana són els pactes nacionals, als quals els cridem a vostès a participar-hi, a treballar-hi, a col·laborar, a fer d'oposició però d'una oposició constructiva perquè el país necessita aquests pactes nacionals: un pacte nacional per l'habitatge, un pacte nacional per les infraestructures, un pacte per la recerca i la innovació i un pacte per la immigració.

I, per últim, l'últim gran eix d'aquesta resolució, d'aquesta proposta governamental dels grups que donem suport al Govern, és la de l'acció governamental que me'ls estalvio de desgranar, perquè vostès ho tenen en els textos que els hem repartit, però que, en certa manera, escriuen d'una manera més *prolixa* –com li agrada dir al senyor..., al meu company de suport governamental, senyor Riudor–, però que el senyor president de la Generalitat va concretar en el suport a l'ocupació juvenil, en la modificació dels impostos de successions, en temes com el metro, obert les hores que ha d'estar obert, en temes de relació amb les entitats socials i en els temes de la vertebració d'una Catalunya social.

Aquests tres eixos, aquest paquet, és un fil conductor molt seriós, potser el més seriós que s'ha presentat en aquesta cambra des de fa molts anys en forma de resolucions.

Bé, voldria destacar una cosa: els oferim transaccions. Volem que els grups que estan a l'oposició participin d'una manera positiva i constructiva en aquest element que és el desenvolupament de l'Estatut, en aquests elements que són els pactes nacionals i en aquesta acció de govern, que òbviament pot ser criticada, perquè és la seva feina criticar-la, però que nosaltres els l'ofertem perquè pensem que és en benefici del país, en benefici de la societat catalana. Ens agradaria que s'incorporesin a aquestes resolucions.

Ara, per incorporar-se a aquestes resolucions, hauran de canviar una mica el xip, permetin que els ho digui: hauran d'acceptar –perquè ho demostra l'acció quotidiana del Govern i el debat i el funcionament d'aquest debat– que el Govern governa, i que governa bé. El Govern governa i governa bé, i ho hauran d'acceptar. Podran criticar que no els agrada com governa el Govern, però el Govern governa i mostra que governa amb la seva acció de cada dia. Hauran d'acceptar que el Govern marca l'agenda, perquè els estem marcant una agenda de discussió política a la qual vostès només ens han correspost amb un discurs eteri i amb vint resolucions que ens proposen, aquí, grapades, i que no tenen fil conductor. Hauran d'arribar amb nosaltres que el Govern sap pactar, pacta i extreu el que ha d'extreure de les seves relacions amb el Govern central. Hauran d'acceptar que els estem plantejant damunt de la taula propostes coherents, propostes constructives, propostes obertes a la discussió, i propostes perquè vostès es puguin incorporar, òbviament seguint fent la seva feina d'oposició, però amb un esperit de país, amb un esperit de servei a la comunitat a la qual tots estem obligats...

El president

Senyor Ferran...

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. I vaig acabant. Simplement dir dues qüestions: crec que de les nostres resolucions se'n desprèn una oferta política, programàtica, de treball per als propers mesos i per als propers anys important. Crec que es desprèn d'aquestes resolucions una mà estesa –com ha dit sempre el president– als grups de l'oposició, i pensem que seria un mal servei al país desapropiar-la.

Respecte a les propostes del Partit Popular, sí que hi ha fil conductor, senyor Sirera i senyora Mejías, tenen el seu, però no ens agrada ni el color ni la textura del seu fil conductor i no els podem votar cap de les seves resolucions.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Anna Simó.

La Sra. Simó i Castelló

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, més enllà del «si tu...», del «si jo...» d'aquests últims dos dies, especialment del dia d'ahir, nosaltres presentem un seguit de propostes de resolució que fixen uns compromisos claríssims dels grups que donem suport al Govern. Uns compromisos per al curs que comença, ni per a d'aquí dos anys, ni tres, ni quatre, per ara, per als mesos que han de venir, en matèria de desplegament de l'Estatut i de les polítiques en tots els àmbits de govern, també, més enllà del desplegament estatutari. Perquè considerem que el moment en què estem..., tal com queda reflectit també en la proposta de resolució que hem presentat els tres grups que donem suport al Govern, estem en un moment, si se'ns permet de dir, històric, complex, d'*impasse*, certament, tal com ahir deia el portaveu del nostre grup, Joan Ridaó, amb un cert desànim de la societat catalana, però que reclama més que mai, per tant, lideratge polític, unitat d'acció política, i ambició política, social i nacional. Però especialment deixin que els remarqui de fer explícit aquest lideratge per a la resolució d'aquest *impasse* en què està la societat catalana, però que si som capaços –i les capacitats les tenim– de superar-ho amb èxit, serà amb molt d'èxit per al futur del país.

Aquestes són unes propostes de resolució que inclouen la redacció d'una llei de governs locals ambiciosa, una llei de consultes populars a iniciativa del Govern de la Generalitat. El Govern ha de tenir iniciativa i l'ha demostrat, i en aquest cas pensem que el fet de construir una ponència en aquest Parlament, igual que s'ha fet amb el cas del Consell de Garanties Estatutàries, donarà plena cobertura a un debat ric en el si d'aquest Parlament, però amb la iniciativa del Govern, repeteixo, amb aquesta llei de consultes populars.

També uns compromisos perquè, un cop negociat el mètode de càlcul de les inversions en infraestructures de l'Estat a Catalunya, per una banda, tenim dos deures: un, agilitar els treballs per tenir a punt projectes d'infraestructures i d'alliberament de peatges –que hi seran, senyors de Convergència i Unió, i tant que hi seran– que s'executin per tal de fer executables els pressupostos generals de l'Estat, amb l'objectiu de corregir el dèficit històric en inversions, en infraestructures, que també la nostra proposta de resolució constata. I, per l'altra, tenir amb temps –tenir amb temps– i amb forma un nou model de finançament, sense dilacions, que sigui just, però també que sigui transparent, com hem reclamat tantes vegades i que fins i tot, malgrat els acords per publicar les balances fiscals, se'ns ha negat reiteradament aquesta transparència que marca l'Estatut.

I un nou model de finançament que haurem de fer i que és necessari que fem amb la màxima implicació social i política. Un compromís del Govern de projectar Catalunya al món en l'àmbit econòmic, en l'àmbit social, en l'àmbit cultural, en l'àmbit esportiu mitjançant el suport a les federacions esportives i la seva afiliació a les federacions internacionals. Un compromís clar amb el reforç de la immersió lingüística a primària i l'extensió dels seus efectes a secundària per consolidar el català com a eina vehicular, llengua vehicular, i

d'aprenentatge als centres educatius i, sobretot també, de vertebració en el seu entorn d'influència.

Compromisos per fer del català llengua d'acollida de les persones novvingudes amb la futura llei d'acollida i de respecte dels drets de les persones consumidores pel que fa als seus drets en matèria d'etiquetatge.

O els compromisos a reconèixer la interlocució i les propostes serioses des del territori, com la de la Comissió de Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre respecte del cabal ambiental de l'Ebre, o per fer considerar els interessos de la població a banda i banda dels Pirineus sobre la qüestió de la interconnexió elèctrica i la garantia de la qualitat del subministrament elèctric en aquelles zones amb infraestructures de distribució i subministrament elèctric més precàries.

O el compromís, com els deia, amb el territori, amb la resolució dels problemes de mobilitat derivats d'unes vies ràpides amb peatges sense alternativa, d'un empantanament del trànsit entre comarques, com el Baix Llobregat i els Vallès, que es volia resoldre amb grans vies cap a França, però que es resoldrà descongestionant les vies actuals, aprofitant tot el possible les reserves de planejaments existents i amb el respecte màxim pel territori i potenciant el transport públic tant per a particulars com per a mercaderies.

Aquestes propostes de resolució són impecables, permetin-me que els ho digui. De tota manera, hem transaccionat quatre propostes amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió pel que fa a les seleccions nacionals, el necessari respecte als símbols institucionals, però també a la necessitat que les instàncies judicials, mediàtiques i polítiques tinguin accions proporcionades respecte a aquesta qüestió, sobre el retorn immediat de la resta de «papers de Salamanca» o sobre la qüestió dels repetidors de TV3 al País Valencià i les sancions a Acció Cultural del País Valencià. Unes propostes que ara, senyor president, n'hi faig lliurament. Unes propostes que entenem que enriqueixen, com ha dit la senyor Mejías, un bon programa de govern, un bon... «Un bon» ho afegeixo jo, òbviament, però és un bon programa de govern, amb ambició nacional, amb compromís radicalment democràtic, amb compromís social i amb compromís per a un desenvolupament sostenible del nostre país. I que busca l'eficàcia, i que busca el rigor, per afrontar els reptes i les dificultats d'aquest país, que no són pocs.

En definitiva, entenem que és una bona conclusió aquest debat sobre acció política i de govern que ha tingut lloc aquests dos dies i que demostra no només la voluntat i la capacitat de lideratge d'aquest Govern i dels grups que li donem suport, sinó a més a més l'existència clara d'un full de ruta de cap a on s'ha de dur aquest país per tal que aquest país aprofiti les seves potencialitats pel que fa al creixement econòmic i a la seva competitivitat; les seves possibilitats de millorar el benestar de la gent que viu i treballa a Catalunya, i les possibilitats, per tant, que aquest país sigui el que la seva gent vulgui que sigui, sense limitacions, i menys, limitacions que derivin d'una falta d'exigència i d'autoexigència de la feina que han de dur a terme els governs respectius i aquest Parlament.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'illustre senyor Jordi Miralles.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, després de dos dies de debat, és el moment de retratar-se, de passar de les paraules a les propostes. I en aquest sentit, el nostre grup parlamentari manifesta una importantíssima satisfacció per haver arribat a aquest tipus de resolucions, pel que representen i pel que diuen.

Però abans d'entrar en la resolució que presentem els grups que acompanyen el Govern, voldria posicionar-me respecte als altres grups.

El Partit Popular..., no votarem les seves resolucions, políticament pel que representen, però també per l'actitud que mantenen; per les dues qüestions.

En transaccionarem quatre amb Convergència i Unió: perquè TV3 es vegi al País Valencià, perquè les seleccions esportives juguin, perquè els papers tornin i perquè el respecte institucional es mantingui. Les altres no les votarem. Perquè amb aquestes, en allò que se'n diu «qüestions de país», hi ha una coincidència molt majoritària en aquesta cambra i a Catalunya. Però en les altres tenim models, propostes, prioritats i polítiques diferents. I és en aquest sentit que no compartim, com s'ha constatat, allò que fan, han fet, proposen i defensen sobre persones, territoris i la nació; per tant, tenim models i propostes diferents, com s'ha constatat.

Tornant a la nostra resolució. Què representa? Un compromís d'impuls de l'acció de govern de les tres forces, dels tres grups parlamentaris; un compromís unitari de fons, que, tenint horitzons diferents, aprenem i aprofundim en la cultura de coalició —hi insisteixo, amb horitzons diferents, aprofundim en la cultura diversa d'una coalició de govern—; un compromís amb el nostre full de ruta: l'acord d'entesa; un compromís amb la nostra base social i electoral, que és majoritària a Catalunya, i una expressió de futur: el pluralisme, un futur plural de país, de la democràcia, també de la política i també de les forces d'esquerres.

És per això que, pel que representa, tenim una valoració molt positiva de com s'ha fet i de la conclusió d'aquestes resolucions, perquè es podrien resumir com les resolucions dels reptes en un país en transformació davant d'unes resolucions de l'oposició —que rima amb «frustració» i que rima amb «refundació». La nostra és la Catalunya dels reptes, no la Catalunya de la frustració.

Què diuen? Parlen de persones, parlen de territori i parlen d'autogovern. I quan parlen es comprometen. Es comprometen amb l'increment de la formació professional; es comprometen a reduir les llistes d'espera; es comprometen a seguir fent front a la sinistralitat laboral; es comprometen a l'acollida dels novvinguts; es comprometen a més habitatge de protecció oficial de lloguer i rehabilitació..., es comprometen, entre altres coses, amb el territori —compromisos de Kyoto, mobilitat i transport públic, una nova cultura energètica, agricul-

tura ecològica, la definició del cabal ambiental del tram final de l'Ebre, perquè incorpori la proposta adoptada per la part catalana de la Comissió per a la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre-, i també, òbviament, es compromet, fa seus i desplega els continguts respecte a l'autogovern, que avui vol dir desplegar amb fermesa, amb convicció, unitàriament, amb voluntat de negociació, amb ganes d'implicar la ciutadania..., en aquest desplegament d'una llei que és vigent, que és important, tot i que trobem, com constatem, moltes resistències encara amb aquells que hem de negociar per poder-ne desplegar efectivament el contingut, tan important perquè els catalans i les catalanes puguin viure millor en una societat avançada que tenim a la Catalunya del segle XXI, amb més drets per a les persones, amb més drets socials i amb més drets nacionals, que això vol dir l'Estatut d'autonomia de Catalunya que va ratificar àmpliament la ciutadania del nostre país.

Resolucions també per incrementar la qualitat democràtica; altres companys que han estat participant de la resolució n'han fet esment, i jo voldria afegir-hi el que és també el compromís d'un pla interdepartamental per incrementar una cosa que ens preocupa a tots –però les preocupacions han de comportar dedicacions i ocupacions–, que és la participació ciutadana. I és en aquest sentit que persones, territori, autogovern i qualitat democràtica podrien ser els àmbits sobre els quals hem penjat aquesta amplíssima resolució, que té molt a veure, hi insisteixo, amb aquell full de ruta que és l'acord de govern d'entesa.

Però és cert que hi han algunes voluntats o hi han hagut algunes voluntats –polítiques, econòmiques, mediàtiques– per fer que aquest debat, avui, de política general, que avui tanquem amb aquestes resolucions, fos, per al Govern o per a algunes forces de govern, de posar la MAT o el quart cinturó a l'ull. Doncs bé, no només no era el debat de la MAT i de l'anomenat quart cinturó, sinó que era un debat de política general, i el nostre grup està especialment satisfet per les resolucions que trobaran, que han vist respecte a aquestes dues qüestions.

Primer, respecte del tema energètic, perquè no només s'havia de parlar en aquest debat d'una de les qüestions que està, doncs, present a la realitat política, social, econòmica del nostre país; és que fa falta, cal continuar desplegant el Pla de l'energia de Catalunya, perquè el territori català necessita abordar noves necessitats des de la seva visió integral i, òbviament, com planteja aquest pla, des de l'eficiència, l'estalvi energètic i la potenciació de les energies renovables; també per abordar aquelles situacions que hi han d'infraestructures de distribució, de subministrament més precaris per al conjunt del territori. I per tant, és un objectiu desplegar aquest Pla de l'energia.

I l'altre aspecte, doncs, és evident: quan hi ha un conflicte, com la MAT, s'ha situat un mediador europeu. Hi ha un mediador perquè hi ha un conflicte, i per tant reconeixem, incorporem que cal la relació de treball amb aquest mediador perquè, en el termini que s'ha donat, pugui escoltar, pugui treballar els interessos, i, per tant, els territoris, les persones i els col·lectius de les dues bandes del Pirineu. Per tant, vol dir un avenç en

allò que existeix i amb una concepció diferent del que és la política energètica al nostre país.

I respecte als temes de la mobilitat a la segona corona metropolitana, i en concret al Vallès, marca un calendari, criteris clars, factibles i pensats per resoldre els problemes de la mobilitat de la segona corona metropolitana, amb instruments propis d'una societat avançada i sostenible del segle XXI.

Això es tradueix en la importància que es dona a l'aplicació de mesures integrals i ordenades per abordar els problemes de mobilitat amb prioritat al transport públic, al ferrocarril, al tramvia, incorporant nous instruments com la gestió de la demanda de mobilitat i alhora que s'aborda la construcció de noves vies amb criteris de contenció, de servei a les necessitats socials i econòmiques del territori, i amb els mínims impactes ambientals.

És per això que esperem que serveixi, aquesta resolució, per superar tant plantejaments obsolets, com que es deixi de parlar del quart cinturó, per aplicar solucions més d'acord, més globals a necessitats i interessos dels habitants del Vallès i de la regió metropolitana.

Bé, aquest és l'eix, les idees i els continguts del més rellevant d'aquestes resolucions. I això és una manera diferent d'entendre allò que es va plantejar a l'inici del debat, per banda del primer partit de l'oposició, el qual ens deia que la decadència confortable i instal·lada...; per nosaltres, compromisos. I davant de la manca d'idees força, propostes viables, i amb compromisos, amb propostes viables. Són les que marquen allò que estem fent i acompanyant els grups parlamentaris d'aquesta majoria de govern, que, des d'horitzons diferents, donem un nou impuls a aquesta acció de govern que es basa en les persones, en el territori i en el catalanisme, que és el país realment existent.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, l'il·lustre senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados, ilustres diputadas, honorable señor presidente, se ha dicho aquí: «El sueño de una Cataluña de hombres y mujeres libres que dé las mismas oportunidades a todo el mundo.» Es un sueño compartido por nosotros, y supongo que por muchos miembros de esta cámara. Pero hemos de partir de una primera premisa: que ese sueño, hoy, en Cataluña, no se ha materializado.

La propuesta de resolución que trae hoy a la cámara Ciudadanos - Partido de la Ciudadanía pretende hacer posible ese sueño, el sueño de una sociedad de hombres y mujeres libres. Para ello precisamos de su voto. Y por ello les invitamos a que pasen de las palabras a los hechos. Sean valientes, no se dejen atazar por la Cataluña de la bronca y apuesten por la Cataluña mayoritaria, la real, la que apuesta por la convivencia pacífica entre los catalanes y por el respeto de las instituciones. Hagamos lo posible todos por construir esa Cataluña plural de

hombres y mujeres libres, abierta, fraternal, solidaria e igualitaria; una sociedad democrática, de personas libres, en la que el derecho es emanación de la voluntad popular y que pasa por la aceptación del principio de legalidad. Sin el respeto a la norma democrática no es posible una sociedad libre. No queremos hacer de Cataluña una comunidad insumisa a España ni a su Constitución. Queremos una Cataluña leal a sus normas, que apueste por la aceptación de su realidad.

Desde luego, no es la mejor guía para ello contar en el Gobierno con personas que reconocen que desde él trabajan por la independencia. Nos gustaría que sus esfuerzos estuvieran destinados a tareas a nuestro juicio más nobles: la de la cohesión social, la de la convivencia, la de la igualdad de oportunidades y la de la mejora de las condiciones de vida de los ciudadanos.

Las propuestas de resolución que traemos hoy a la cámara pretenden, en primer lugar, introducir un escenario de normalidad en la vida política catalana y dejar claro que este Parlamento considera imprescindible que la lealtad y la estabilidad institucional sean el código de buenas prácticas de gobierno y de oposición. Por ello, y respetando que el reparto de los asuntos es voluntad del Tribunal Constitucional, consideramos necesario ya cerrar el capítulo del Estatuto de Autonomía cuanto antes.

Y por ello hemos presentado una propuesta de resolución que pide al Parlamento que el Tribunal Constitucional se pronuncie a la mayor brevedad sobre la constitucionalidad de la norma, y que exista una voluntad de acatamiento de la norma por todas las fuerzas políticas catalanas. La unidad de acción de todas las fuerzas políticas catalanas que tantas veces se ha predicado, nosotros queremos ponerla en marcha aquí, hoy.

Expresamos clarísimamente nuestra voluntad de acatar y respetar la sentencia del Tribunal Constitucional sobre el Estatuto de Autonomía de Cataluña. Les pedimos a todos los grupos parlamentarios que hagan lo mismo. Nos gustaría que ustedes hicieran igualmente esta expresión de lealtad institucional y de acatamiento a la sentencia del Tribunal Constitucional. No generemos más conflictos y busquemos una solución.

No les debe costar mucho. Cuando tomaron posesión del cargo de parlamentarios o de miembros del Gobierno, prometieron –no sé si alguno juró– guardar y hacer guardar fielmente la Constitución Española y el Estatuto de Autonomía. Pues bien, ello también incluye una proclama de lealtad al jefe del Estado por parte de todos nosotros.

Honorable *president*, ayer su manifiesto en contra de los ataques sonó débil. Hoy tiene la oportunidad, su grupo, de expresarlo con mayor nitidez, votando la resolución que hemos propuesto en ese sentido.

Practiquen la pedagogía política de la que tantas veces hacen gala las fuerzas socialistas recordando al desaparecido Rafael de Campalans. Y esa práctica de la pedagogía política es bueno que hoy se ponga de manifiesto mediante la votación de una resolución nítida y clara al respecto.

Desde luego he de decir que las que han presentado como propuestas transaccionales no reúnen esas condiciones y ya anticipo que merecerán nuestro voto contrario.

En esta línea, la lealtad, el acatamiento al principio de legalidad, van algunas de las propuestas relacionadas por nuestro grupo. No se entenderá que ustedes, prometiendo lo que prometieron, no renueven ahora la promesa y aprueben hoy que expresan de manera clara e incontestable su respeto a las instituciones, símbolos y jefatura del Estado, su acatamiento al marco constitucional, y que por ello, incumplimiento de la legalidad, también aprueben aquella propuesta de resolución que hace referencia al cumplimiento de la ley que regula el uso de la bandera de España y de Cataluña en las dependencias oficiales.

Sería bueno que el propio presidente y los *consellers* y el propio presidente del *Parlament*, en sus despachos oficiales, haciendo gala de esa pedagogía política, también cumplieran el principio de legalidad.

Nuestras proposiciones pretenden garantizar la cohesión social, son una mano tendida, una *mà estesa* a favor de la convivencia. Debe acabarse con esa política de fraccionamiento en la que están encastillados ustedes, Gobierno y parte de oposición, y apostar por hacer de verdad una sociedad de hombres y mujeres libres, no una sociedad de buenos y malos catalanes.

Por ello, proponemos, en nuestras propuestas de resolución, una nueva ley de lenguas oficiales de Cataluña que apueste por el reconocimiento de la realidad social de Cataluña y respete su diversidad –su diversidad–, entendiéndolo, hay más de una lengua en Cataluña. Una política de subvenciones que no se base en el clientelismo y que atienda de verdad a las finalidades sociales. Una política en la que la fiesta de Cataluña sea de verdad la de todos los catalanes, por ejemplo, la del 23 de abril, y no la de conmemoración de otras que son expresión de enfrentamiento entre nosotros mismos, y entre nosotros y el resto de los españoles.

Pero no hay libertad sin seguridad y sin bienestar social y económico, y de ahí que presentemos una batería de propuestas relacionadas con la necesidad de racionalizar el despliegue policial, la reordenación del mapa universitario, la mejora de los recursos personales y materiales de la Administración de Justicia, la reordenación de los peajes en las autopistas catalanas, el incremento de la seguridad vial con la elaboración de un plan de erradicación de los puntos negros de las carreteras catalanas, la garantía de suministro eléctrico a empresas y particulares e indemnizaciones de oficio de las empresas en caso de apagones, el desarrollo de la Ley de Dependencia, el plan de plazas públicas en guarderías, el nuevo modelo de atención pediátrica, el estudio del impacto ambiental de vertederos y plantas de tratamiento de residuos, o la coordinación de la política de antiincendios con las autoridades estatales.

Sin duda la mejora de la gestión y una apuesta por la convivencia pacífica será un elemento clave para facilitar la participación de las elecciones y será determinante en la reducción de la abstención. Por ello abogamos también por la necesidad de aprobar, por fin, una ley electoral catalana; pero para votar en democracia es

imprescindible que la actividad política quede garantizada por las autoridades y que nadie sienta, cuando decida defender unas ideas, que su integridad física o su hacienda corren peligro.

Desde aquí y ahora quiero agradecer las muestras de solidaridad que nuestro grupo ha recibido cuando la coacción política ha tratado de hacernos mella. Pero también he de confesarles con cierta amargura que no siempre se ha expresado esta solidaridad con la claridad necesaria. Por ello entendemos que es imprescindible que se reconozca realmente una sociedad de hombres y mujeres libres que puedan actuar con libertad en política, y ese es el objetivo que debe marcar toda nuestra acción política.

En cuanto a las propuestas de los otros grupos parlamentarios, he de señalar que en cuanto a las propuestas que hace el tripartito, el Gobierno de la *Entesa pel progrés*, no podemos apoyarlas por una razón. En primer lugar, porque se limitan en una primera parte al desarrollo del Estatuto; nosotros entendemos que se ha de paralizar hasta que no haya una sentencia del Tribunal Constitucional. Y en segundo lugar, porque, como bien se ha dicho, es un bloque, un programa de gobierno que, en este caso, nosotros no podemos aceptar en su totalidad puesto que aún cuando hay puntos coincidentes, con otros discrepamos radicalmente.

En cuanto a las propuestas que formula Convèrgència i Unió, desde luego discrepamos en cuanto al objetivo que se trasluce en algunas de ellas y también su lenguaje. Nos ha sorprendido, y celebramos la transacción, que se hable de lamentar al igual que hacen políticos de Batasuna del País Vasco. No, señores, cuando se producen delitos se han de condenar, no lamentar. Nos parece especialmente preocupante esa batasunización que está sufriendo Convèrgència i Unió. (*Remor de veus.*)

En todo caso, también —y ya acabo con...—, he de señalar...

El president

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Sí, acabo, señor... Para fijar posición de... En cuanto a la propuesta del Grupo Parlamentario Popular, únicamente indicar que votaremos a favor de algunas de sus propuestas, porque nosotros las propuestas positivas las votamos favorablemente con independencia del origen de las propuestas.

Y desde luego, nos alegra que, por primera vez en este Pleno y por parte de su portavoz, se haya venido al grupo de la pluralidad lingüística en este Pleno. Bienvenidos y esperemos que cunda el ejemplo. (*Remor de veus.*)

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convèrgència i Unió, l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí.

El Sr. Pelegrí i Aixut

Moltes gràcies, senyor president. Molt honorable president de la Generalitat, honorables membres del Govern, senyores diputades i senyors diputats, comparec davant d'aquesta cambra per fer la defensa de les propostes de resolució que el Grup Parlamentari de Convèrgència i Unió ha presentat després del debat de política general que s'ha substanciat aquests dies en aquest Parlament. I també per pronunciar i per marcar el posicionament del Grup Parlamentari de Convèrgència i Unió sobre les altres propostes de resolució que s'han presentat pels diferents grups parlamentaris.

Amb relació a les propostes de resolució de Ciutadans, és evident que no compartim ni l'esperit ni el contingut ni el redactat de les seves propostes; les respectem, perquè no pot ser d'una altra manera, i estem satisfets que el nostre sistema, el sistema pugui permetre que hi hagi diferents visions i pluralitats per explicar i per expressar-se, però en tot cas no podem donar suport a les seves propostes de resolució.

I amb relació a les propostes de resolució presentades pel Partit Popular, hem fet propostes i hem donat suport i donarem suport a propostes seves que compartim i que, de fet, coincidim plenament amb l'objectiu, en aquest paraigües que crec que hem de tenir tots plegats molt clar i molt visualitzat, que és ajudar la gent, treballar per la gent, tenir una visió de l'eficàcia de l'actuació política en el Parlament i en el Govern sobre resoldre els problemes de la gent. A altres no els podem donar suport, perquè és evident que no compartim tampoc, tot i que respectem la seva posició. I en alguns d'altres també ens abstindrem, dels quals en vull fer una referència, perquè n'hi ha algun que hi estariem d'acord, com el tema de les infraestructures.

Compartim la necessitat que el país té una mancança d'infraestructures i cal que hi hagi una força decidida per fer-ne més, però hi ha unes diferències i uns errors que creiem que no podem compartir i, per tant, no hi podríem donar suport. El tercer carril de l'AP-7 no és només previst cap a Tarragona, és també previst cap a Maçanet i la frontera. El desdoblament de la nacional 340 és el mateix que l'A-7, no és una via diferent, és l'autovia del Mediterrani. I la B-40 és el quart cinturó que nosaltres proposem.

Per tant, aquest és el posicionament nostre amb relació a les propostes de resolució presentades pels diferents grups parlamentaris.

Em centro ara en la proposta de resolució del Govern tripartit. Crec que tinc l'obligació de recordar que el discurs del president de la Generalitat de l'altre dia va estar marcat bàsicament pel triomfalisme; és una constatació que vull remarcar-la. I també és una altra constatació que els discursos dels partits que han donat suport al Govern en aquesta segona jornada estan marcats per l'electoralisme. I, per tant, aquí, abundant en la reflexió que feia el senyor Ferran, que compartim, tot i que no del tot, però sí que compartim, en aquesta doble visió diem que el debat enriqueix i que, per tant, les diferents posicions enriqueixen en democràcia, això és positiu, i això ens possibilita confrontar aquests models, aquests projectes, aquesta gestió —no deixem de banda la gestió—, aquestes

prioritats –que després en parlaré també d'acord amb la resolució que han presentat vostès– i aquests comportaments, no?

I això és el que hem fet des de Convergència i Unió, hem intentat valorar i confrontar tots els models, els projectes, la gestió, les prioritats i els comportaments dels discursos que s'han fet; un marcadament diferenciat del president de la Generalitat i els altres marcadament diferenciats dels tres partits que donen suport al Govern. I després, avui hem tingut l'ocasió de conèixer quins són els fets que acompanyen el discurs del president de la Generalitat i els discursos dels grups que donen suport al Govern i dels partits que donen suport al Govern. I què hem vist? Que era una conclusió: hi ha una rebaixa de les propostes que va fer el president de la Generalitat amb relació a la proposta de resolució presentada. I d'això se'n diu suflé. El president de la Generalitat inflama, puja, dóna molta expectativa, fa un discurs triomfalista i després les propostes de resolució dels partits, que no acompanyen el que diu el president, rebaixen aquests plantejaments. El president fa pujar, els partits fan baixar.

Propostes de resolució. La proposta que hem tingut davant de la taula destil·la una voluntat de no-pacte –destil·la una voluntat de no-pacte. On és aquesta mà estesa que deia i que ha ofert el president de la Generalitat?

La proposta de resolució, senyors diputats i senyores diputades, té un plantejament excessivament genèric, no hi ha concreció. És poc ambiciós, per no dir gens ambiciós –poc ambiciós. I els posaré uns exemples, és un plantejament gris que s'identifica perfectament amb la política executada pel Govern, sense matisos, gris, no hi ha diferents tonalitats de grisos, és gris, absolutament gris. I després hi ha un quart element, també, que marca aquesta proposta de resolució. Vostès no volen molestar ningú; no hi ha compromís, no hi ha fermesa, no hi ha voluntat de fer. Són propostes, hi insisteixo, de resolució dels partits, que és i que demostren la confrontació dels partits amb el Govern.

El senyor Ferran parlava de les propostes metafísiques que s'han presentat en aquesta cambra per part del Grup, suposo, Parlamentari de Convergència i Unió. Miri, jo li vull dir una cosa –i vull que la cambra ho comparteixi si és possible–: amb vostès hem pogut arribar a un acord sobre els símbols. I amb això, permeti'm fer un parèntesi, estem satisfets d'aquest acord que hem arribat amb vostès, amb tota la cambra, per parlar i per demostrar quin és el nostre posicionament sobre els símbols. Fa uns moments hem sabut que hi ha hagut, fa uns moments també, una crema d'una pancarta amb una fotografia del rei a la ciutat de Barcelona. Espero i desitjo que el pronunciament sobre aquests temes, que després farem en la votació, sigui unànime de tots pel rebuig a la violència en qualsevol de les seves expressions, i espero que tots puguem sumar els nostres vots a aquest objectiu.

Estem també satisfets perquè s'ha arribat a un acord sobre TV3 i la repercussió en el País Valencià, sobre les seleccions nacionals, també estem satisfets d'això, i sobre els «papers de Salamanca».

Això interpreto que deu ser aquesta metafísica del senyor Joan Ferran. Però jo li pregunto també –i no em podrà contestar, però en tot cas li pregunto–, escolti, quan nosaltres fem una proposta sobre subsidiar els tipus d'interès en les hipoteques, això és una proposta metafísica, senyor Ferran? Quan jo li faig una proposta, Convergència i Unió la fa sobre el rescat de peatge, això és una proposta metafísica, senyor Ferran? Quan nosaltres fem una proposta sobre polítiques concretes de família, no genèriques, sense cap compromís, sense cap objectiu, això també és una proposta metafísica, senyor Ferran? Jo crec que hem de saber el que parla.

La gent diu: «No sap el model que té, l'oposició.» Jo crec que sí, però la diferència està en què no sap, la gent del país, si s'ha de creure el discurs del president de la Generalitat o s'ha de creure les propostes de resolució i els discursos dels partits que li donen suport. I els posaré uns exemples. En el discurs del president de la Generalitat del dimecres va fer una proposta molt concreta amb relació a una promesa d'ajudes de dos mil euros a les empreses que transformin els contractes temporals en contractes fixes. Jo els pregunto, on és aquesta proposta concreta que va fer el president de la Generalitat l'altre dia en les seves propostes de resolució? No hi és –no hi és.

Hem d'incrementar la qualitat laboral, hem d'assolir quotes molt altes de qualitat laboral, però no hi ha una proposta concreta, no hi és.

Un altre exemple, en actuacions concretes sobre el Pla contra el fracàs escolar, que també el president de la Generalitat en va fer referència l'altre dia, increment del 15 per cent de l'alumnat a ESO, increment del 15 per cent de l'alumnat a l'ensenyament postobligatori, increment del 50 per cent d'alumnes en formació professional.

On és aquesta proposta en les propostes de resolució del Govern i del tripartit? No hi és, no existeix. Generalisme, poc compromís, poca concreció. Discurs del president: va cap a dalt; discurs dels partits que donen suport al Govern: van cap a baix.

Les propostes de Convergència i Unió les hem modelat perquè tenim un model de país i volem seguir contribuint que aquest model de país sigui eficaç, perquè tenim una manera determinada de fer, perquè volem solucionar els problemes de la gent, perquè també volem donar resposta a aquest ciutadà empenyat de Catalunya que tantes vegades se l'ha deixat de banda i no se li ha donat resposta. Volem seguir defensant el nostre com a país, com a gent, com a persones, com a territori. I aquest és l'objectiu i les propostes concretes, ambicioses i amb compromís que des de Convergència i Unió s'han presentat en aquesta cambra.

Segurament que no són propostes per abundar en si som nacionalistes o no ho som, o en si som més catalanistes o no ho som, o si som de dretes o si som d'esquerreres; crec que és un debat, per cert, que està superat per la gent. No són propostes llargues en el temps, no són propostes indefinides com les que sí que ens diu i ens dóna el tripartit en les seves propostes de resolució. Les propostes de Convergència i Unió tenen una voluntat clara de ser una alternativa de govern –voluntat clara de ser alternativa de govern–, i així ho hem demostrat

al llarg del debat i així ho demostrarem al llarg de les propostes de resolució que presentem.

Els pactes nacionals que se'ns proposen per part del Govern i del tripartit..., estem disposats a arribar a acords, a pactes. Un dubte, un plantejament: com pot ser que el Govern, en el pacte nacional sobre la immigració, el relegui fins a final de legislatura? Seguir treballant perquè en la legislatura puguem arribar a un pacte, posar unes bases... On és el compromís?, on és la voluntat de fer? Només faltaria que no treballéssim per la immigració, pel pacte per la immigració! Només faltaria! Igual que amb el desplegament de l'Estatut. Només faltaria! Hi ha una proposta seva que demana: «Escolti, hem d'impulsar les lleis presentades al Parlament de Catalunya.» Són projectes de llei que el Govern ha aprovat i que ha portat al Parlament de Catalunya. Només faltaria que el Parlament de Catalunya no volgués impulsar les lleis que s'estan tramitant en el Parlament de Catalunya! Només faltaria! On és l'ambició? On és el compromís? On és aquesta fermesa per defensar...?

Vostès, hi insisteixo, no han fet allò que el president de la Generalitat va dir en el seu discurs. Hi insisteixo, les propostes de Convergència i Unió volen ser alternativa, les propostes de Convergència i Unió volen lligar la centralitat, que és la nostra posició de sempre, volen també ser un exemple de compromís i volen ser també un exemple de coherència.

Permetin-me, per exemple..., el quart cinturó. Permetin-me felicitar Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. Ara sabem quina és la posició del Govern; és la que ha guanyat i la que ha marcat Iniciativa per Catalunya. Serà una rambla que tindrà com a nom «quart cinturó», serà una rambla urbana, el quart cinturó. Aquest no és el nostre model de país, no és el nostre model de societat, no és el nostre model de quart cinturó. Vostès provocaran el col·lapse, provocaran la congestió de trànsit, però ja en parlarem.

La MAT, per exemple: grans acords que s'han acordat dins del tripartit. Escolti'm, segurament que han valorat molt el que és el principi de subsidiarietat quan deixem que interlocutors tercers o tercers mediadors puguin intervenir en problemes que nosaltres hem de resoldre per nosaltres mateixos, no?

Jo crec sincerament...

El president

Senyor Pelegrí...

El Sr. Pelegrí i Aixut

...que –vaig acabant, senyor president– el fet d'ajudar la gent no té ideologia, el fet de treballar per la gent no ha de tenir ideologia. Podem modular les maneres, que poden ser diferents, per ajudar la gent, per atendre les seves necessitats; però resoldre'n els problemes és una obligació de tota la classe política. I en això estem, i les nostres propostes van encaminades en aquesta direcció.

Algú deia ahir que Catalunya no necessita herois; algú ho va dir ahir, en aquesta cambra i en aquesta tribuna. Cada dia, senyors diputats i senyores diputades, hi ha

més herois en el nostre país que treballen des de l'anonimat per treballar per fer gran i per fer pròsper aquest país, amb discreció, amb sacrifici, amb anonimat, amb esforç i amb dificultats. Catalunya necessita un lideratge, lideratge que no hi és, lideratge que no tenim i que no l'hem vist ni en el discurs del president ni en les propostes de resolució que s'han presentat després; lideratge en les institucions, lideratge en la política i lideratge en les polítiques que s'apliquen. I nosaltres volem aportar lideratge amb aquestes propostes.

Aquest debat, aquestes resolucions han de marcar objectius, han de comprometre voluntats, han de tenir marcada voluntat d'autoimposar-se voluntàriament a unes fites a cometre. Com podem nosaltres valorar-ne l'aportació, el compromís, la voluntat, si són incapaços de poder-nos dir, de poder dir a la cambra, al poble de Catalunya, a què destinaran els diners que ens vindran per al nou finançament? Són incapaços de marcar projectes, són incapaços de remarcar objectius de país, són incapaços de comprometre's davant d'un poble de Catalunya...

El president

Senyor Pelegrí...

El Sr. Pelegrí i Aixut

...davant d'un parlament, per tirar endavant un país.

Jo els emplago que votin favorablement les propostes de resolució que hem posat a la seva consideració, que superem aquestes divisions i aquesta manca de voluntat palesa per part del Govern i dels partits que li donen suport per tirar endavant el nostre país.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(El Sr. Ferran i Serafini demana per parlar.)

El president

Senyor Ferran...

El Sr. Ferran i Serafini

Si em permet la paraula, senyor president, per al·lusions dues vegades continuades i contradiccions...

El president

Senyor Ferran, justament –justament–, aquest tros del debat de política general és al qual específicament el Reglament preveu que no hi hagi ni al·lusions ni contradiccions. Per tant...

El Sr. Ferran i Serafini

Sí, senyor president, estic d'acord amb vostè. L'únic que... *(Remor de veus.)*

El president

Senyor Ferran...

El Sr. Ferran i Serafini

...el diputat que acaba de parlar ha posat en veu meva coses que no he dit...

El president

Senyor Ferran...

El Sr. Ferran i Serafini

...i tinc dret, en certa manera, a explicar-me.

El president

...no, no m'hi insisteixi, perquè el Reglament és molt clar en aquest sentit. Així com al debat d'ahir preveu les al·lusions i les contradiccions, en la part d'avui, de propostes de resolucions, no ho preveu. Vostès saben, a més a més, que tenien la possibilitat de fer dos torns. Van decidir a la Junta de Portaveus de fer-ne un. Per tant, no li dono la paraula.

El Sr. Ferran i Serafini

D'acord, senyor president.

El president

Gràcies.

Anem a les votacions; s'ha acabat el debat. I en primer lloc votarem les propostes del Partit Popular de Catalunya. S'ha demanat votació separada per part de grups parlamentaris diversos i, per tant, intentarem agrupar-les de la millor manera possible. (*La Sra. Mejías Sánchez demana per parlar.*) Senyora Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, president. Volíem demanar la votació separada de la Proposta de resolució número 3 i, d'acord amb el que disposa l'article 77.2, la lectura d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

S'haurà de fer alguna altra votació separada més o alguna altra lectura més? (*Pausa.*) Doncs, demano a la secretària primera que faci lectura de la Proposta de resolució número 3.

La secretària primera

«Proposta de resolució número 3. El Parlament de Catalunya condemna de forma unànime els atacs i les ofenses que es vénen produint a Catalunya per part de grups radicals contra els reis d'Espanya.»

El president

Votarem en primer lloc la Proposta de resolució número 3, del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 16 vots a favor i 115 vots en contra.

Votarem seguidament les propostes de resolució números 1, 2, 5, 6 i 8.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 16 vots a favor i 115 vots en contra.

Votarem seguidament les propostes de resolució números 7, 11 i 18.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 13 vots a favor i 118 vots en contra.

Votarem seguidament les propostes de resolució números 9, 13, 15, 17, 19, 20, 22, 24 i 30.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 60 vots a favor, 68 vots en contra i 3 abstencions.

Votem seguidament la Proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 68 vots en contra i 3 abstencions.

Seguidament posem a votació les propostes de resolució números 4, 10, 14, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31 i 33.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 16 vots a favor, 68 vots en contra i 47 abstencions.

Votem seguidament les propostes de resolució números 25, 32 i 34.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 68 vots en contra i 50 abstencions.

Amb això acabem les votacions relatives a les propostes de resolució del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Votarem ara les propostes de resolució dels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i, a sol·licitud del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, votarem separatament tot un seguit de propostes de resolució.

En primer lloc votarem el bloc 1.3.b.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor i 63 vots en contra.

Votarem ara el bloc 1.3.e.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, 63 vots en contra.

Votem la resta del bloc 1.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, 16 vots en contra i 47 abstencions.

Seguidament votem el bloc 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 68 vots a favor, 16 vots en contra i 47 abstencions.

Votem el bloc 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 68 vots a favor i 64 vots en contra.

Votarem les propostes del Grup Mixt, i aquí no hi ha cap petició de votació separada. Per tant, votarem totes les... *(El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.)* Senyor Domingo, també hem de votar separatament...?

El Sr. Domingo Domingo

Sí, señor presidente. Quisiera que se leyera la Propuesta número 14 y que se votara separadamente.

El president

El secretari segon llegirà la Proposta número 14.

El secretari segon

«Propuesta número 14, respecto a los símbolos e instituciones del Estado. El Parlamento de Cataluña manifiesta su preocupación por la creciente espiral de desafección y falta de respeto hacia las instituciones del Estado, sus símbolos y representantes por parte de determinadas organizaciones en Cataluña. Por ello, el Parlamento de Cataluña expresa de manera clara e incuestionable su respeto a las instituciones, símbolos y jefatura del Estado, su acatamiento al actual marco constitucional, y exhorta a todas las autoridades que forman parte de las distintas administraciones catalanas a manifestarlo públicamente.»

El president

Votarem aquesta proposta de resolució.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor i 116 vots en contra.

Votarem la resta de propostes de resolució del Grup Mixt.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 3 vots a favor, 116 vots en contra i 13 abstencions.

Passem a les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. En primer lloc votarem les... *(El Sr. Puig i Godes demana per parlar.)* Senyor Puig.

El Sr. Puig i Godes

Gràcies, senyor president. Li demanaria també que es pogués procedir a la votació separada i a la lectura prèvia de la proposta de transacció presentada a la Proposta de resolució número 1 de Convergència i Unió.

El president

Número 1; d'acord. També els anava a explicar que en primer lloc el que farem serà precisament votar les transaccions, abans de votar les propostes de resolució. I en aquestes n'hi havia diverses.

El senyor Puig demana que fem la número 1 en primer lloc. La secretària primera té la paraula per donar lectura a aquesta transacció.

La secretària primera

«El Parlament de Catalunya manifesta que l'esforç, la illusió i la responsabilitat han estat en bona mesura els factors determinants que han contribuït a forjar una societat catalana oberta, plural i tolerant. És per això que el Parlament manifesta que el futur del poble català serà aquell que de manera democràtica, pacífica i constructiva es proposi.

»És en aquest sentit que, com a país que ha patit la persecució dels seus símbols nacionals, el Parlament fa una crida a respectar els símbols institucionals i, al mateix temps, expressa la necessitat que la resposta a fets de menyspreu per part de les instàncies judicials, mediàtiques i polítiques en cap cas pot ser desproporcionada.

»Catalunya té dret a establir el seu horitzó d'ambició col·lectiva sense distorsions que ens destorbin o serveixin d'excusa per limitar la tasca principal de reconstrucció i progrés nacional.»

El president

Doncs, posarem a votació aquesta proposta.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 116 vots a favor, 13 vots en contra i 3 abstencions.

Seguidament votarem la resta de transaccions presentades i que afecten les propostes de resolució de Convergència i Unió números 9, 16, 17 i 18. Per separat, també? *(Pausa. Veus de fons.)* La 9?

El Sr. Puig i Godes

És que la 9 no està acceptada, senyor president, disculpi.

El president

Doncs, per tant, no hi ha transacció. Els demano disculpes.

Votem, doncs, la 16, la 17 i la 18; transaccions a aquestes tres.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 116 vots a favor, 13 vots en contra i 2 abstencions.

La número 9 la posem a votació seguidament, doncs. *(Veu de fons.)* No? *(Pausa.)* No, no, però del que estic parlant és de la Proposta de resolució número 9.

El Sr. Puig i Godes

Sí, sí, senyor president, la proposta de resolució, evidentment, passa a ser votada en el seu redactat literal inicial.

El president

Les transaccions ja s'han acabat. Per tant, ara el que queda són les propostes de resolució. Atès que la número 9 estava en el paquet, l'hem tret, doncs ara votem la número 9 específicament.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 82 vots en contra i cap abstenció.

El Grup Popular i el Grup Mixt també han demanat votacions separades de les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i són les que vindran ara.

En primer lloc votarem les propostes de resolució números 6, 13, 14 i 15 –6, 13, 14 i 15.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 48 vots a favor, 85 vots en contra.

Seguidament votarem les propostes de resolució números 3, 4 i 8.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 48 vots a favor, 82 vots en contra i 3 abstencions... Perdó, rebutjades per 48 vots a favor, 82 vots en contra i 3 abstencions.

Votarem ara les propostes de resolució números 2, 5, 19, 20 i 21.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 61 vots a favor, 69 vots en contra i 3 abstencions.

Votarem ara les propostes de resolució..., els apartats *a* i *b* de la número 7, la 10, l'11 i la 12.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 64 vots a favor i 69 vots en contra.

I finalment votarem la proposta de resolució número 7.c.

Comença la votació.

Que ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 69 vots en contra i 16 abstencions.

Amb això hem acabat les votacions.

Doncs, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i dotze minuts.